

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exempla, Divinæ Iræ, Per Opera Poenitentiae, Nobis Leniendæ

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§.1. Misericordiam & potentiam Dei credendam esse pœnitenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52193](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52193)

huc nulla est, cum Petro, propria se in aliquam manu inscribit; æstimatque reuera magni, quod non flocci faciunt nisi desperati.

C A P V T VI.

IN IUVENE CHIROGRAPHVM SVVM A MALO GENIO RECIPIENTE DOCETVR, NULLVM ESSE TANTVM PECCATOREM, QVEM IMMENSA DEI POTENTIA NON POSSIT IN GRATIAM RECIPERE, SI VELIT AGERE POENITENTIAM.

I.
MISERICORDIAM
BY POTENTIAM
DEI CRE-
DENDAM
ESSE POENITENTI.
I. Reg. 22.
f.

DAVID rex peccantis pariter, & poenitentis fuit exemplum, vt, ob ipsam dignitatis eminentiam, tantò conspectius esset, quidquid de eo legeretur, tantoque libentiùs, qui eum peccantem sunt secuti, etiam poenitentem sequerentur. Ad poenitentiam autem eum multa pertraxerunt, nimirum Gad Propheta, conscientia & fœditas peccati, misericordiae & iustitiae Domini; sed imprimis diuina bonitas, potestas, & clementia, quae eum in spem veniæ erexit. Hinc cum per poenitentiam

rentiam volens se Deo submittere, dixit: *Nonne Deo subiecta erit anima mea?* tandem velut causam eius subiectionis adiecit: *Semel locutus est Deus, duo haec audivi, quia potestas Dei est, & tibi, Domine, misericordia.* Hæc duo per fidem Deus loquitur in anima peccatoris, ad viam reducendi; scilicet ad eò Deum esse misericordem, vt velit omnes homines saluos fieri, neque vllum adeò esse sceleratum, quem non velit in viam reducere salutis. Quod supra docuimus. Superest alia tentatoris machina, qua hominem ad desperationem impellit, vt ei suggerat, eò res illius venisse, siue ob inueteratam consuetudinem, siue ob enormitatem & multitudinem scelerum, quæ superat multitudinem arenæ maris, vt DEVS ei amplius non possit ignoscere. Nam & hoc significavit Cain dicens: *maior est iniquitas mea, quam vt veniam merear.* Et perinde est, siue misericordia Deo, siue potestas negetur: vtraque est enim in se æqualis, & infinita. Et video non solum quosdam grauissimos peccatores in eam hæresin delabi, vt putent, credantque, Deum non posse nimis profundè lapsos educere de latu miseriæ; sed etiam quosdam pios, &

Psal 66. 16

Ibid. v. 12a

Gen. 4. 13.

qui Dei potentiam infinitam profitentur, viros in ea opinione esse, vt saltem nobis de quibusdam generibus peccatorum sit desperandum, eosque in suis sordibus relinquendos, ne oleum & opera perdat. Ad hos quoque errore liberandos accipite exemplum, è quo, potentia diuinâ manifestè intellecta, ad eiusdem Dei clementiam recurrere, & quotidie dicere discatis: *Miserere mei, Deus.* Numquam enim hoc dicet, qui putauerit, frustra dici, Deumque non posse iuuare quosdam peccatores.

II.
S. Antonin p. 2.
Chron. c. 4. §. 1.
ex Vinc. c. 79 & de S. Basilio scripserunt Nazianzen. Nyssen. Hieron. Suidas, Philosterg. Theodoret. Amphilo- chius, &c.

S. Antoninus Arciepiscopus Florentinus, in parte 2. chronicorum, atq; ante eum alij testantur, eximie eruditionis, sanctitatis, & authoritatis Episcopum fuisse D. Basilium. Cui etiam multum opinionis addidit, quod sequitur Factum. Circa Anno Domini 370. imperante Valente, Cæsare in Cappadocia, Proterius quidam erat, homo locuples, & prouecta ætate; qui, quia viribus defectus videbat, se orationi, & templis vacare amplius non posse, vnicam prolem seruitijs diuinis destinabat. Erat enim illi filia eximie venustatis, quam vnâ cum opibus statuerat Deo consecrare. Neque illa aliud cupiebat, iam spe plena, quòd mundi